

τ' ἀνάγκην ἢ ἐν τῇ Ψυρρῇ πλατεῖα τῶν Ἡρώων « πλα-
τεῖα τῶν Ξένων ».

Εἰς τὸ τμήμα τοῦ χωρίου Μαντουδίου, κτήματος τοῦ
κ. Βουδούρη, ὁ ὑπουργικὸς συνδυασμὸς οὐδεμίαν ἔλαβε μέ-
λαιναν ψήφον. Τὸ πρᾶγμα ἐφάνη τόσον ἀνεξήγητον, ὥστε
δις ἐτηλεγραφήθη ἐντεῦθεν πρὸς διασάφησιν καὶ δις ἐλή-
φθη ἡ αὐτὴ ἀπάντησις.

Δὲν ὑπῆρχε τοῦλάχιστον εἰς ἀνθρακεὺς μεταξὺ τῶν
ἐκλογέων διὰ νὰ ρίψῃ μέλαιναν ψήφον ;

Ἀπεβίωσε καὶ τὸ δημοκρατικὸν κόμμα τῆς βουλῆς μας,
κόμμα ἰσχυρὸν, ἀσθενικόν, ἀλλὰ πάντοτε ὑπάρχον. Μὴ ἐκ-
τεθέντος τοῦ κ. Φιλαρέτου (τέως βουλευτοῦ Βόλου) καὶ ἀ-
ποτυχόντων τῶν κκ. Χοῖδᾶ καὶ Ῥηγοπούλου τὸ δημοκρα-
τικὸν κόμμα ἐξέλιπε καὶ ἡ βασιλεῖα δύναται νὰ κοιμᾶται
ἡσυχός.

Καὶ ἰδοὺ τίνι τρόπῳ ἐκλείπει μία σπουδαιοτάτη πολι-
τικὴ ἀπόχρωσις ἐκ τῆς βουλῆς ἀκόπως σχεδὸν καὶ χωρὶς
νὰ χρειασθῶσι βασιλικά ἔξοδα.

Ὁ Ἐθνικὸς Σύλλογος πάλιν διὰ μιᾶς μονοκονδυλίας
του, δι' ἐνὸς ψηφίσματός του ἠκύρωσε τὴν ἐκλογὴν Ἀθη-
νῶν καὶ Κερκύρας ὡς πρὸς τὸν ὑπουργὸν τῶν νεωτερικῶν μό-
νον. . . Καὶ τὴν ἠκύρωσε πεισθεὶς εἰς λόγια ἐβραϊκά, εἰς
τὴν καταγγελίαν δηλαδὴ μερικῶν ἐκλογέων Ἰσραηλιτῶν,
οἵτινες — τί παράδοξον ! — κατήγγειλαν τοὺς ὑπουργι-
κοὺς ὑποψηφίους ἐπὶ δωροδοκίᾳ !

Δὲν θαυμάζομεν τὴν ἐνεργὴν συμμετοχὴν τῶν Ἰουδαίων
εἰς τὰ ἐκλογικά, ὅσον θαυμάζομεν τὸ θάρρος τοῦ Συλλό-
γου· ἐνῷ παρῆλθον αἱ ἐκλογαί, αὐτὸς ἐξακολουθεῖ νὰ ψη-
φίῃ !

Λέγεται, ὅτι μεταξὺ τῶν ψηφοφορησάντων ἐνταῦθα καὶ
ἀλλαχοῦ ὑπῆρξαν καὶ . . . τεθνεῶτες.

Τὸ ὑπερφυσικὸν τοῦτο φαινόμενον, μόνον ἐν Ἑλλάδι
συμβαίνει, μαρτυρεῖ τὴν μεγάλην τῶν Ἑλλήνων ἀγάπην
καὶ ἀφοσίωσιν εἰς τὰ πολιτικά των δικαιώματα, ὥστε
καὶ μετὰ θάνατον νὰ τὰ ἐνθυμοῦνται. Ἐπειδὴ δὲ δὲν δύναν-
ται ν' ἀνασείσωσι τὴν πλάκα τοῦ τάφου των καὶ νὰ με-
ταβῶσι μὲ τὸ σκεῦος εἰς τοὺς ναοὺς νὰ ψηφίσωσιν, ἀνα-
λαμβάνουσιν ἄλλοι ἀντ' αὐτῶν τὸ εὐσεβὲς αὐτὸ ἔργον καὶ
ψηφίζουν ὑπὸ τὸ ὄνομά των.

Ὁ Ἀββακοὺμ μᾶς ἐπεμψε τὸ ἐξῆς ἐδάφιον ἐνὸς τῶν
φαλμῶν τοῦ Δαυὶδ, ἐξ οὗ κατὰ τὴν ιδέαν του ἀποδει-
κνύεται ὅτι καὶ παρ' Ἑβραίοις ἐπεκράτει ἡ συνήθεια νὰ
συνδυάζωνται συμπολιτευόμενοι μετ' ἀντιπολιτευομένων,
ἂν καὶ ἕκτοτε τὸ τοιοῦτο ἐθεωρεῖτο ἀνήθικον: « Σὺν ἀν-
θρώποις ἐργαζομένοις τὴν ἀνομίαν καὶ οὐ μὴ συνδυάσω
μετὰ τῶν ἐκλεκτῶν αὐτῶν ».

Ἀπέθανε καὶ εἰς βουλευτῆς, ὁ κ. Καλαμογδάρτης τῶν
Πατρῶν, κατὰ τὴν διάρκειαν αὐτῆς ἔτι τῆς ἐκλογῆς, καθ'
ἣν ἐπέτυχε. Καὶ ἐγεννήθη ἀμέσως τὸ νομικὸν ζήτημα ἂν
τὴν θέσιν αὐτοῦ ἔπρεπε νὰ καταλάβῃ ὁ ἀμέσως ἐπόμενος
ἢ νὰ γείνῃ νέα πάλιν ἐκλογὴ πρὸς ἀντικατάστασιν του.
Τὸ ζήτημα φαίνεται ὅτι ἐλύθη ὑπὲρ τῆς τελευταίας γνώ-
μης καὶ εὐλόγως. Ὁμολογουμένως θὰ ἦτο ἀστείον θέαμα

βουλευτικὴ κληρονομία περιερχομένη αἰφνὴς εἰς ἀνθρώπον
ὑπὲρ τοῦ παντοιοτρόπου τοῦ ὁποῖου ἀποκλεισμοῦ ἐκ τοῦ
βουλευτικοῦ ἀξιώματος θὰ εἶχεν ἴσως ὑπὲρ πάντα ἄλλον
μοχθήσῃ αὐτὸς ὁ ἀκούσιος κληροδότης.

Δὲν εἶνε δὲ ὁ μόνος αὐτός θάνατος ὁ ἐνσκήψας μεταξὺ
τῶν τάξεων τῶν ἄρτι ἐκλεχθέντων. Καὶ τοῦ σεβαστοῦ κα-
θηγητοῦ καὶ ἀπὸ μιᾶς ἐβδομάδος βουλευτοῦ Ἀττικοβοι-
ωτίας κ. Βενιζέλου ἡ τελευταία ἐπῆλθεν αἰφνιδίως προτοῦ
προφθάσῃ νὰ καταλάβῃ καὶ τὴν ἐν τῇ βουλῇ ἑδραν του. Πολύ
γρουσουζικὴ φαίνεται νὰ εἶνε αὐτὴ ἡ εὐρεῖα περιφέρειαι.

Διαδίδεται δὲ ὅτι καὶ ἄλλοι τινὲς μεταξὺ αὐτῶν, ὡς
καὶ τῶν ἀποτυχόντων ὑποψηφίων, ἀσθενοῦσι καὶ τινες μάλ-
ιστα βαρέως. Τὸ πρᾶγμα εἶνε βεβαίως λυπηρὸν καὶ μὴ
ἐπιτρέπον ἀστεϊσμούς. Ἀλλ' ὅμως δὲν ἀντέχομεν εἰς τὸν
πειρασμὸν νὰ σκεφθῶμεν ὅτι τὸ θέμα θὰ ἦτο καλλίστη ὕλη
πρὸς ἀντιπολίτευσιν τοῦ νέου ἐκλογικοῦ συστήματος, ἀπὸ
τοῦδε δὲ φανταζόμεθα κανὲν δρᾶμα συντασσόμενον ὑπὸ
τινος τῶν μανιωδῶν πολεμίων τοῦ κ. Τρικούπη ὑπὸ τὸν
πρόχειρον ἤδη καὶ ἑτοιμον τίτλον: *Τὰ θέματα τῆς εὐρείας
περιφέρειας.*

Αἰωνία ἡ μνήμη καὶ τῆς τριανθοῖας !

Ἡ ρωμαϊκὴ διεμοίρασεν εἰς τρία τὸν κόσμον. Ἐνδοξο-
τέρα τῆς ρωμαϊκῆς ἡ ἀθηναϊκὴ διεμοίρασεν εἰς τρία... τεσ-
σαράκοντα χιλιάδας μαύρων ψήφων, ἐξ ὧν ἕκαστος τῶν
ἀποτελούντων αὐτὴν ἔλαβε τὸ ἀνάλογον μεριδίον.

Ὁ φίλτατος κ. Παραδερμένος τὴν ἐσπέραν τῆς Κυ-
ριακῆς, ἅμα ἤκουσε τὴν καταπληκτικὴν πλειονοψηφίαν
τῶν ὑποψηφίων τοῦ ὑπουργικοῦ συνδυασμοῦ ἀνέκραξε :

— Τί ἀνοησία νὰ ἐκτεθοῦν ἑνδεκα μόνον ὑπουργικοὶ ὑ-
ποψήφιοι καὶ νὰ μὴ ἐκτεθοῦν καμμιά τριανταρὶχ, ἀφοῦ ἐ-
πρόκειτο νὰ βγοῦν ὅλοι !

Ἀξενόσια

ΕΚΛΟΓΑΙ

Consumatum est ! . . Τετέλεσται.

Ἡ 4 Ἰανουαρίου ἦλθε καὶ παρῆλθε τέσσαρα 150 — μάλ-
ιστα 148, ἕνεκα τοῦ θανάτου δύο βουλευτῶν Καλαμογδάρ-
του καὶ Βενιζέλου — νέους βουλευτὰς τῆς μεγάλης περιφε-
ρείας. Ἐτέχθησαν καὶ ἐδαπτίσθησαν τὴν ἐπομένην εἰς τὰ
ἡγιασμένα ρεῖθρα τοῦ Ἰορδάνου ἀπὸ παντὸς ρύπου καὶ ἀ-
μαρτίας δωροδοκίας, ἐπεμβάσεως ἢ καλπονοθείσεως καὶ
μετ' ὀλίγας ἡμέρας θὰ συνεδριάσωσι διὰ νὰ λάβωσι τὸ ὀρι-
στικὸν χρίσμα, ὑφιστάμενοι τὴν δοκιμασίαν τῶν ἐξελέγ-
ξεων. Μετὰ τὰς πρώτας διαχύσεις τῆς χαρᾶς, πολὺ ἰσχνὰς
τῇ ἀληθείᾳ καὶ ἐμφαινούσας ὅτι ὁ λαὸς δυσπιστῶν ἀνα-
μένει πρακτικώτερα καὶ ὀριστικώτερα πράγματα διὰ νὰ
χαρῇ, τὰ πάντα ἐπανέρχονται εἰς τὸ πρῶτον καθεστώς.
Ὁ πυρετὸς κοπάζει· τὰ ἐντεταμένα νεῦρα χαλαροῦνται,
ἡ ἐξάφρις κατευναζέται· καὶ οἱ νικηταὶ καὶ οἱ ἡττημένοι
ἔχουν τώρᾳ ἀνάγκην ἀναπαύσεως, καὶ ὁ οὐρανὸς βαρυνθεὶς
νὰ βλέπῃ τὰς καθημερινὰς διαδηλώσεις καὶ ν' ἀκούῃ τὰς

αἰωνίας ἐπικλήσεις περὶ σωτηρίας τῆς πατρίδος ἐπιρρίπτει χιόνα διὰ νὰ σκεπάσῃ ὑπὸ τὸ παγερόν της στρώμα πάντα τὰ γενόμενα.

*

Καὶ ἐπειδὴ εἶπομεν περὶ τοῦ πρώην καθεστῶτος, τῆς περιβοήτου φράσεως τοῦ κ. Δηληγιάννη, τὸ περίεργον εἶνε ὅτι ὀλίγον ἔλειψε νὰ ἐφαρμοσθῇ αὐτὸ πληρέστατα διὰ τὸν ἀρχηγόν, ἕνεκα τῆς καταπληκτικῆς νίκης τοῦ ὑπουργείου. Ὁλίγον ἔλειψε ὁ κ. Δηληγιάννης νὰ ἐπανέλθῃ εἰς τὸ πρῶτον καὶ ἐνδοξότερον καθεστῶς του, τὸ τῶν ἐννέα δηλαδὴ.

*

Ἐτέχθησαν λοιπὸν οἱ πατέρες τοῦ ἔθνους, ὅπως τοὺς λέγουν.

Ἀλλὰ δὲν εἶνε περίεργον καὶ ἀλλόκατον αὐτὸ τὸ φρινόμενον τῶν νέων πολιτευμάτων, τὸ ἔθνος νὰ ἔχῃ ἐκάστοτε νέους πατέρας καὶ νὰ τοὺς βλέπῃ γεννωμένους πολλάκις κατ' ἔτος ;

*

— Ἐξεπλάγησάν τινες διὰ τὰ ἀπροσδόκητα ἀποτελέσματα τῶν ἐκλογῶν καὶ τὰ ἐθεώρησαν ὅλως ἀνεξήγητα καὶ ἀκατάληπτα. Δὲν ἀναλογίζονται ὅμως οἱ ἀπορροῦντές ὅτι εἰς τὰς ἐκλογὰς ἡ σκέψις καὶ φρόνησις ἀποδιώκεται, ἡ λογικὴ καταργεῖται καὶ διὰ τοῦτο τ' ἀποτελέσματα εἶνε πάντοτε ἐκ-λογικά.

*

Πρὶν γνωσθῇ καὶ τὸ ὀριστικὸν ἀποτέλεσμα τοῦ νομοῦ Ἀχαΐας καὶ Ἡλίδος ἀπεβίωσεν ὁ ὑποψήφιος καὶ ἐκλεχθεὶς βουλευτὴς τοῦ νομοῦ γηραιὸς Καλαμογδάρτης.

Οὕτω ἀμέσως εὐθὺς μετὰ τὸν τοκετὸν της ἡ νέα βουλὴ σημειοῦται διὰ τοῦ θανάτου καὶ ὅμως ὑπάρχουν ἄνθρωποι οἵτινες ἀναμένουν ἐξ αὐτῆς νὰ ἴδωσι τὴν ζωὴν τοῦ ἔθνους.

*

Αἰωνία ἡ μνήμη καὶ τῶν ἀοιδίμων μαρτυρησάντων ὑπὲρ τῆς ιδέας τῆς εὐρείας περιφερείας βουλευτῶν τῶν μικρῶν ἐπαρχιῶν, οἵτινες ἡρωϊκῶς ὡς ὁ Κούρτιος ἔπεσαν εἰς τὸ χάσμα τῆς μεγάλης καὶ ἀπωλέσθησαν διὰ τὴν σωτηρίαν τῆς πατρίδος. Εἰρήνῃ εἰς τὸν ὕπνον των καὶ ἐπὶ τῆς πλακῆς τοῦ τάφου των ἅς χαραχθῇ τὸ περίφημον ἐκεῖνο λόγιον τοῦ ἐπισκόπου τοῦ Δαμαλά :

Τὰ μικρὰ δὲν ἤθελαν
τὰ μεγάλα γύρευαν

*

Αἰωνία ἐπίσης ἡ μνήμη καὶ τῶν οὕτως λεγομένων ἐπιφανῶν, οἵτινες ὑπέστησαν ἀληθῆ πανολεθρίαν κατὰ τὴν 4 Ἰανουαρίου. Ἐκ τῶν ὀκτὼ ἢ δέκα κεφαλῶν αἵτινες ἤθελον νὰ ὑψοῦνται ὑπεράνω τῶν τάξεων τῆς ἀντιπολιτευσεως μόνις ἐσώθησαν δύο ἢ τρεῖς. Ὁ βαρὺς μολύβδινος κύλινδρος τῶν ἐκλογῶν διηλθε καὶ ἰσοπέδωσε τὴν ἐπιφάνειαν !

*

Ἡ λέξις κύλινδρος καὶ ἰσοπέδωσις μᾶς μεταφέρει εὐθὺς εἰς τὴν Ζάκυνθον, ὅπου ὁ ἀγαπητὸς ἀφέντης ἔκαμε πάλιν τὰ δικά του διὰ νὰ μονοκρατορήσῃ ἀποκλείων τοὺς ἐναντίους του. Ἡ ἐπιτυχία του ὀφείλεται κατὰ μέγα μέρος εἰς τὴν θαυμαστὴν ἐκείνην ἐπίνοιαν τοῦ νὰ μεταφέρῃ εἰς Ζάκυνθον τὴν πρὸς ἰσοπέδωσιν τῶν ὁδῶν ἀτμοκίνητον μηχανήν, ἣν παρηκολούθουν θαυμάζοντες οἱ συμπολίται τοῦ

ὑπουργοῦ συγκεκινημένοι διὰ τὰς ὑπὲρ τοῦ τόπου των προσπάθειας. Διὰ τοῦτο οἱ μετὰ τοῦ κ. Λομβάρδου ἐκλεχθέντες τρεῖς ἕτεροι βουλευταί, δύνανται κάλλιστα νὰ κληθῶσι: βουλευταὶ ἀπὸ μηχανῆς !

*

Ἡ Ζάκυνθος ὅμως μᾶς παρεσκεύασε καὶ ἄλλην ἐκπληξιν ἀρκετὰ περίεργον. Ὑπερακοντίσασα τὰς προσδοκίας τῶν φίλων τῆς κυβερνήσεως ἀντὶ ἐνὸς στέλλει δύο Λομβάρδους, διότι μεταξὺ τῶν ἐκλεχθέντων τεσσάρων βουλευτῶν της εἶνε καὶ ὁ ἀδελφὸς τοῦ περικλεοῦς τῆς νήσου πολιτικοῦ, ὅστις ἐν ἡλικίᾳ σχετικῶς λίαν ὥριμῳ ἐγκαινίζει τὸ πολιτικὸν του στάδιον ὑπὸ τὴν κραταιὰν πτέρυγα τοῦ κασιγνήτου. Ἦτο ἄρα γε ἀναγκαῖον αὐτὸ τὸ νέον περίσσευμα τοῦ ὀνόματος τοῦ κ. Λομβάρδου εἰς τὴν Βουλὴν;... Τίς αἶδεν !

*

Ἀλλ' ὥς νὰ τὸ ἐγνώριζεν ἰδοὺ ὅτι ἡ Ἀρκαδία πέμπει καὶ ἐκείνη δύο Δηληγιάννας μάλιστα καὶ τοὺς δύο Θεόδωρους !

Πρὸς διακρίσιν θὰ δοθῶσιν εἰς αὐτοὺς τὰ ἐπώνυμα τῶν δύο ὁμωνύμων ἀγίων· ὁ εἰς θὰ εἶνε Θεόδωρος ὁ Τύρων καὶ ὁ ἕτερος Θεόδωρος ὁ Στρατηλάτης. Περιττὸν νὰ προσθῶμεν ὅτι τὸ δεύτερον τοῦτο διακριτικὸν ἐπίθετον ἀνήκει δικαιοματικῶς εἰς τὸν κλεινὸν πρώην πρωθυπουργόν.

*

Ἀλλὰ καὶ ἡ Παλιγγενεσία σαστίσασα ἐκ τῆς χαρᾶς της ἐν τῇ ἀπαριθμῇ τῶν φίλων τῆς κυβερνήσεως βουλευτῶν, γράφει τὸν πρόεδρον τῆς κυβερνήσεως : Χ. Τρικούκη !

Τὸ πιστεύομεν ὕστερον ἀπὸ τόσα κοινκιά.

*

Ἡχὼ τῆς ἡμέρας τῶν ἐκλογῶν.

Οἱ τοῦ ὑπουργικοῦ συνδυασμοῦ ὡς γνωστὸν εἶχον σύνθημα τὴν ἐλαίαν. Εἰς ἐκλογεὺς ρουμελιώτης, φέρων κλωνίον ἐλαίας περὶ τὴν ἐσπέραν ὅτε ἡ νίκη τοῦ συμβόλου του ἤρχιζε νὰ διαφαίνεται, ἤκούσθη περιερχόμενος τὰς ὁδοὺς καὶ ἀναφωνῶν :

— Ζήτου ἡ Ἑλλάς !

*

Οἱ τοῦ συνδυασμοῦ τῶν Δώδεκα εἶχον ὡς σύμβολον εἰς τὰς κάλπας των τὴν ἐθνικὴν σημαίαν. Καὶ οὕτω ἐκάστη κάλπη αὐτῶν εἶχε καὶ τὴν ἰδικὴν της σημαίαν ἀπαράλλακτα ὅπως καὶ οἱ ὑποψήφιοι !

*

Οἱ ἐκλογεῖς ὅμως ἐπειδὴ δὲν ἠδύναντο νὰ φέρωσιν ἐθνικὰς σημαίας εἰς τὰς χεῖρας ἢ εἰς τὴν κομβιοδόχην των, ἐξέλεξαν ὡς σύμβολον ἐξωτερικὸν τὴν δάφνην. Ἀλλ' ἐπειδὴ ἡ δάφνη εἶνε φυτὸν σπάνιον καὶ δυσεύρετον, μερικοὶ ἐκλογεῖς ἔφερον πικροδάφνην.

Καὶ αὐτὸ ἦτο τὸ καταλληλότερον ἀληθῶς σύμβολον.

Ἡ δὲ